

Votre Programme Matmidim – Chiour ALEPH

Semaine du 6 au 10 novembre 2022

Souguia n° 72

ט"ו



Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

**Ha'ossek Bamitsva Patour MinHamitsva
(2)**

Cette semaine nous continuons la Souguia de celui qui est Patour de faire une autre Mitsva lorsqu'il accomplit déjà une Mitsva.

Dans cette seconde partie, nous travaillerons sur la compréhension du Ptour et des incidences que cela peut avoir : Le Ptour est-il de l'ordre du Oness ou est-ce un Ptour complet ? Si quelqu'un fait malgré tout la seconde Mitsva, en est-il acquitté ? Devra-t-il faire la Brakha ? Quelqu'un qui était Patour de Tephila doit-il ensuite faire deux Tephilot etc...

Puis nous traiterons deux points Halakhiques : ce Ptour concerne-t-il aussi celui qui accomplit une Mitsva Derabanan et repousserait ainsi une Mitsva MinHatorah ? Une Mitsva Kiyoumit (dont il n'a pas d'obligation) repousse-t-elle une Mitsva H'iyouvit ?

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יפשו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך

Programme du dimanche

L'étude aujourd'hui est dédiée pour
la Réfouah chéléma de Chimon ben Juliette

1. Le Gueder du Ptour

Comment est-ce que le Kehilot Yaakov définit-il la Mahloket entre Tosfot et le Ran ?

יעקב

ברכות - סימן טו

והט"ז בס"י ק"ח סק"א הביא דברי הדרישה
במי שעוסק בלרכי רבים וע"י זה
עבר זמן חפלה ש"ל להחפלה השלומין
כיון שהיה פטור מהפלה בזמן שעסק במלוא
לרכי הרבים, וכדין מי שהיה אצל דפטור
מהשלומין היכא דבשעת זמן חפלה היה
פטור. והט"ז השיג עליו וסובר דכלא החפלה
מהמת שעסק במלוא לרכי רבים חייב בחפלה
השלומים כדון שאר' אנוס דמבואר בש"ע שם
שחייב בחשלומין. וכנראה דבהא פליגי
דהדרישה סבר דעוסק במלוא פטור ממלוא
הוא בגדר פטור ממש ודמי לפטור דאכל
דפטור ג"כ מהשלומין וזהו כשיטת הר"ן ז"ל
והט"ז סובר דמה שהעוסק במלוא פטור
מהמלוא השנית אינו אלא מעטס אנוס
שאנוס בעסק הראשונה וכל אנוס הא חייב
בחפלה השלומין וזה כשיטת התוס' הג"ל
וכמדומה שכבר כתב בן במלא הרועים ערך
עוסק במלוא והדברים ארוכים.

קהלות

והנה בענין עוסק במלוא פטור ממלוא
איכא פליגתא חי פטור גם היכא
דאפשר לקיים שניהם דהר"ן ז"ל בסוכה פ"ב
אמהני דשלוהי מלוא פטורין מן הסוכה
היכא דברי התוס' שז"א אלא היכא שעי
העסק במלוא השנית יהא גרעון במלוא
הראשונה. והר"ן ז"ל חולק בזה וסובר דגם
כשאפשר לו לקיים שניהם בלא שום גרעון
פטור הוא ממלוא השנית כל זמן שעוסק
בהראשונה ע"ש. ונראה דדעת התוס' הוא
דעוסק במלוא פטור ממלוא השנית מעטס
אנוס, שאנוס הוא מלעשות מלוא השנית
מהמת ערדת העסק במלוא ראשונה [ואע"פ
שאנו אנוס גמור שוויי רחמנא להאי ערדה
בגדר אנוס] ולכן כשאפשר לקיים שניהם
חייב. ודעת הר"ן ז"ל הוא דעוסק במלוא
היא פטור גמור דרחמנא פטרי משאר מלוא
בעידנא דעוסק בהראשונה ולכן פטור אפילו
כאפשר לקיים שניהם בלא גרעון.

Programme du lundi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour
la Réfouah chéléma de Chimon ben Juliette

Comment le Minhat Asher repousse les paroles du Kehilot Yaakov ? Que propose-t-il pour expliquer la Mahloket Richonim ?

וגם כל לשונותיו מוכיחים כהבנה זו, ואעפ"כ ס"ל דרק כשא"א לקיים שניהם פטור, ולא כדברי הקה"י.

ומשו"כ נראה יותר דלא נחלקו התוס' והר"ן בשרש הלכה זו ומהות גדרה, אלא בפרטיה ודקדוקיה, וביאור מחלוקתם נראה, דהנה נראה לכאורה דיסוד גדר הלכה זו כעין ביוזי מצוה הוא דאין זה כבוד למצוה להניחה ולקיים אחרת, ואף שעוסק במצוה הוא ולא בצרכי עצמו מ"מ אין זה דרך כבוד לדלג ממצוה למצוה, וכעין הלכתא דאין מעבירין על המצוות, ונחלקו הראשונים בכך, ולדעת התוס' אין פגם אלא במניח מצוה זו כדי לקיים אחרת, אבל במקיים שניהם, אין כל פגם וביוזי, ולדעת הר"ן אף ביכול לקיים שניהם אין ראוי לעוסק במצוה לעסוק באחרת אלא יש לרכז כל פועלו ומחשבתו לקיום המצוה שהוא עוסק בה, והרי זה מעין ההלכה דאין עושין מצוות חבילות חבילות ונמצא לדעת התוס' הוי כעין הא דאין מעבירין וכו' ולדעת הר"ן הוי כעין הא דאין עושין מצוות חבילות חבילות וכו', ודו"ק בכ"ז כי קצתתי.

ובעצם השאלה אם העוסק במצוה שמקיים מצוה אחרת יצא יד"ת או לא, עיין שו"ת חתן סופר סימן י"ד שכתב דלא יצא כיון שפטור הוא, ובאמת כבר דנו רבים בשאלה זו לגבי אונן עיין הגהות הגרעק"א בסמ"ע ע"א סעיף א' שכתב דאונן שקיים מצוה בזמן אנינותו לא נפטר מחיובו וצריך לחזור ולקיימה כשיעבור זמן אנינותו והמשנ"ב הביא דבריו שם בסק"ג, ועיין עוד בפמ"ג סימן קצ"ט אשל אברהם סק"ג דאונן אינו יכול להוציא אחרים יד"ח וגם דבריו הובאו במשנ"ב סק"י.

ולכאורה סתרו המשנ"ב והפמ"ג את דבריהם דלגבי עוסק במצוה נקטו דאם קיים את המצוה השניה יצא ידי חובתו כמבואר לעיל, ולגבי אונן נקטו דלא יצא ואינו מוציא אחרים, ולכאורה צ"ל דנקטו עיקר דאונן פטור מן המצוות לא רק משום דין עוסק במצוה כמ"ש רש"י בברכות י"ז ע"ב, אלא גם משום כבוד המת וכמו שהביאו התוס' שם מן הירושלמי ולפי טעם זה מופקע הוא לגמרי מן המצוות, ודו"ק בזה.

"שלוהי מצוה פטורין מן הסוכה חולין ומשמשיהן פטורין מן הסוכה אוכלין ושותין ארעי הוין לסוכה"

אלא ע"כ דאין העוסק במצוה פטור מן המצוה אלא כשא"א לקיים שניהם, והר"ן חלק על דברי התוס' ונקט דבכל ענין פטור אף באפשר לקיים שניהם אלא דלא פטור אלא את העוסק במצוה, משא"כ מי שיש לו תפילין על ראשו, ציצית בבגדו, ואבידה בביתו דאינו עוסק במצוה, אף שהמצוות מתקיימות על ידו ע"ש.

ובקהילות יעקב ברכות סימן ט"ו כתב דמחלוקת זו תלויה בחקירה הנ"ל, דהתוס' נקטו דגדר הפטור הוי כעין דין אונס ומשו"כ כשיכול לקיים שניהם חייב הוא לעשות כן שהרי אינו אונס בביטול המצוה, אבל לדעת הר"ן הוי מעין גדר הותרה וכאילו לאו בר חיובא הוא ומשו"כ פטור הוא לגמרי אף אם אפשר לקיים שניהם ע"ש.

אך דרך זו נסתרת מדברי הריטב"א רמח"ד גיטא נקט שם כשיטת התוס' דאם אפשר לקיים שניהם חייב, ומאידך כתב להקשות דכיון שאינו פטור אלא כשא"א לקיים שניהם למה לי קרא ומה ה"א שחייב להניח מצוה זו כדי לקיים אחרת, וכתב ליישב דהו"א דצריך להניח מצוה כדי לקיים אחרת גדולה הימנה וקמ"ל דאין רשות בידו וז"ל "סד"א אפטורי הוא דמיפטר מינה אבל אי בעי למשבק הא ולמעבד אידך הרשות בידו, קמ"ל כיון דפטור מן האחרת הרי הוא אצלו עכשיו כרשות ואסור להניח מצוות מפני דבר ש"ר רשות, ועוד לימדנו הכתוב דאע"ג דאיכא עליה מצוה קבועה לזמן ודאי כגון קריאת שמע ושחיתת הפסח וקודם לכן באה לו מצוה אחרת שתבטלנו מן האחרת אם יתחיל בה, רשאי הוא להתחיל בזה שבאה לידו עכשיו, ואם יתבטל מן האחרת אינו כ"לם ואינו חשוב פורק עצמו ממנה כשפורקה מעליו מחמת דבר מצוה, שאין חיובו במצוה עד שיגיע זמנה והראשונה קודמת".

העתקתי את אריכות לשונו הזהב של הריטב"א ללמוד ממנו דכשעוסק במצוה פטור הוא לגמרי ממצוה אחרת והו"ל כאילו לא הגיע זמנה וכעין גדר הותרה, ולא פטור מגדר אונס בלבד, דא"כ בודאי היה מסתבר לבטל מצוה שאינה עוברת מפני זה שיש לה זמן קבועה

יבגמ' שם "מנא הני מילי דת"ר בשבתך כביתך פרט לעוסק במצוה" ופי"ה כ"ה ע"ה.

בקובץ שיעורים ב"ב אות מ"ח חקר ברין עוסק במצוה פטור מה"מ אם הוי פטור בלבד וכעין דין אונס דרחמנא פטריה, או שמא מופקע הוא לגמרי מן המצוה וכאילו אינו בר חיובא, ואפילו אם קיימה לא יצא יד"ח, וכהא דאכל מצוה כשהיה שוטה שלא יצא יד"ח וצריך לחזור ולאכול כשנשתפה כמבואר בר"ה כ"ח ע"א, וצ"ל לדברי הרא"ש בברכות פ"ג סימן ב דבאונן הפטור מן המצוות אין בו דין תשלומין, הרי דאין גדרו כאונס דבאונס יש תשלומין אלא פטור הוא לגמרי. ועוד צ"ע שם למש"כ המשנה ברורה בסמ"ע ע' ס"ק י"ח דאף העוסק בצרכי צבור פטור מקריאת שמע הקר"ש מ"מ אם קרא יצא יד"ח "דלא פטור ממש מקר"ש אלא שהוא אז עסוק במצוה אחרת" (ומקור הלכה זו בפמ"ג סימן ע"א ע"ש).

ועיין עוד מש"כ המשנ"ב בסמ"ע תע"ה בשער הציון ס"ק ל"ט דאף שעוסק במצוה פטור מן המצוה אם קיים את המצוה האחרת יצא יד"ח אלא שנסתפק אם מבין עליה דאין יאמר וציונו בשעה שהוא פטור ע"ש, וצ"ע דמה שנא מאשה המברכת על מצות עשה שהמ"ג לשיטת הרמ"א, ולכאורה ק"ו במי שחייב בעצמו אלא שהוא עוסק במצוה, וצ"ע.

ומ"מ מבואר בדברי המשנה ברורה דאף שהוא פטור מן המצוה מ"מ יצא בה ידי חובתו, הרי דלא הוי כקיים מצוה כשהוא שוטה שלא יצא בה יד"ח כמבואר בר"ה שם ובסימן תע"ה, דפטור עוסק במצוה דמיא טפי לפטור אונס כמבואר.

והנה נחלקו התוס' והר"ן בסוכה כ"ו ע"א אם העוסק במצוה פטור מן המצוה גם כשאפשר לקיים שניהם, התוס' הוכיחו דבכה"ג חייב במצוה דאטו מי שיש לו תפילין על ראשו ועל זרועו פטור מכל המצוות שבתורה ואטו מי שיש לו אבידה בביתו ושומר עליה פטור מכל המצוות,

Programme du mardi

*L'étude aujourd'hui est dédiée pour
la Réfouah chéléma de Chimon ben Juliette*

2. Le Ptour pour une Mitsva Derabanan

Quelqu'un qui accomplit une Mitsva Derabanan est-il Patour d'une Mitsva MinHatorah qui se présenterait à lui ? Quelle en serait l'explication ?

Quel argument est proposé par le Kovets ?

קובץ שעורים חלק ב סימן לב

בשאגת אריה סי' ל"ז כתב דהעוסק בספק מצוה אינו פטור ממצוה ודאית, והנה בעוסק במצוה דרבנן, נראה מוכח בכמה דוכתי, דפטור ממצוה דאורייתא, דהא ילפינן מקרא דבשבתך בשבת דידך הוא דמיחייבת ולא בשבת דמצוה, והעוסק במצוה דרבנן, ג"כ לא מיקרי שבת דידך, כמו גבי עומר ראשית קצירכם, פרט לקציר של מצוה, דמותר לקצור קודם העומר, ולצורך מצוה דרבנן ג"כ מותר לקצור, דלא מיקרי קצירכם - מנחות ע"ב - וכן לענין בן סורר ומורה, אם אכל בסעודת מצוה או איסור, אפילו איסור דרבנן, אינו נעשה בן סו"מ - סנהדרין ע' - ולפי"ז **י"ל, גם בעוסק בספק מצוה, לא מיקרי שבת דידך, ולא גרע ספק דאורייתא ממצוה דרבנן.**

מיהו מצינו לענין ציצית, דטלית החייבת מדרבנן מותר לצאת בה לר"ה בשבת, דמיקרי צורך הבגד, וטלית חציה פתוח וחציה סתום דחייבת מספק דאורייתא, אסור לצאת בה בשבת, ובאמת טעמו של ד"ז צ"ע, למה לא הוי צורך הבגד, כיון דחייבת בציצית מספק, עוד אפשר לומר, דלאו כולהו בחדא מחתא מחתינהו, אף דמקצירכם ממעטינן גם מצוה דרבנן, דלא מיקרי קצירכם, והא דמותר לקצור קציר של מצוה, אין המיעוט מפני שהוא של מצוה, אלא מפני שאינו קצירכם, וע"כ מצוה דרבנן, אף דאינו קציר של מצוה מדאורייתא מ"מ גם בכלל קצירכם אינו, אבל לענין בשבתך, אפשר שהדין תלוי אם הוא שבת של מצוה, אבל אם אינו של מצוה, אפילו אינו שבת דידך, לא מיפטר, ודוגמת זה איבעיא בגמ' גבי שתי הלחם, דכתיב מארצכם פרט לחו"ל, חטין שירדו בעבים מהו, דלא הוי מארצכם וגם לא חו"ל, ולפי"ז **העוסק במצוה דרבנן לא מיפטר ממצוה דאורייתא, וכן העוסק בספק מצוה אינו פטור ממצוה דאורייתא, וכן העוסק בספק מצוה אינו פטור ממצוה ודאית.**

Programme du mercredi

*L'étude aujourd'hui est dédiée pour
la Réfouah chéléma de Chimon ben Juliette*

3. Mitsva Kiyoumit

Quelqu'un qui accomplit une Mitsva dont il n'a pas d'obligation (kyoumit) est-il Patour d'une Mitsva H'youvit qui se présenterait à lui ? Quel est l'avis du Netivot Hamichpat et quelle preuve amène-t-il ?

שולחן ערוך חושן משפט הלכות הלואה סימן עב סעיף ה

מי שנתמשכן על ידי נאמני הקהל על חלקו המגיע מהמס, ונגנב המשכון, אין לקהל ולא לנאמן דין שומר שכר. (אלא אם כן יש מנהג בעיר הולכין אחריו) (בית יוסף בשם הרשב"א).

נתיבות המשפט חידושים על שולחן ערוך חושן משפט הלכות הלואה סימן עב סעיף ה

(כד) אין לקהל. דאין פורעי המס חייבין להקהל, רק למלך, והן רק הגובין [...].

(כה) ולא לנאמן. הש"ך [סקל"ד] הקשה דהא הוי שומר שכר משום פרוטה דרב יוסף

נתיבות המשפט ביאורים על שולחן ערוך חושן משפט הלכות הלואה סימן עב סעיף ה

[יט] [...] ובגבאי צדקה שנטלו משכון, נראה [...] אפילו למאן דס"ל משום פרוטה דרב יוסף, נראה דבגבאי צדקה לא שייך זה, דלא שייך פרוטה דרב יוסף רק במקום שעוסק במצוה שהיא מצות עשה ומוטלת עליו בחיוב ואסור לקבל עליה שכר, כגון בהלואה או בהשבת אבידה. אבל צדקה, החיוב מוטל על כל אדם ליתן צדקה, אבל אין חיוב ומצות עשה מוטל על שום אדם להיות גבאי צדקה, דאם היה מצות עשה להיות גבאי היו כל ישראל מחוייבים להיות גבאים, רק החיוב על הב"ד לכופף את ישראל על הצדקה ולמצותו של מקום ולהעמיד ממונים על זה, והממונים רשאים לקבל שכר על זה, לא שייך בזה פרוטה דרב יוסף. וראיה לזה מב"מ דף נ"ח [ע"א], מהא דהשוכר את הפועל לשמור את הפרה והזרעים דאם אין נותנים שכר שבת לא הוי אלא שומר חנם, ולא הוי שומר שכר משום פרוטה דרב יוסף. ועל כרחק הוא מטעם שכתבתי, דאין עליו מצות עשה להיות שומר לפרה ויכול ליטול שכר על זה, כמבואר שם. והא דכתב הרשב"א הביאו הש"ך [סקל"ב] באפוטרופוס, דהוי שומר שכר משום פרוטה דרב יוסף. נראה, דביתומים שאין יכולים לפקח בעסקיהם, ונכסיהם יורדין לטמיון כשלא ימצא מי שיפקח, כל אדם מחוייב להציל נכסיהם מהיזק משום השבת אבידה, וחשוב משיב אבידה ממש. ואפוטרופוס דיכול ליקח שכר היינו כשהוא עוסק להרויח להם. ואפילו באפוטרופוס חולק המחבר בסימן ר"צ [סעיף כ'] ע"ש.

[כ] ולא לנאמן. עיין ש"ך ס"ק ל"ד. ולפי מה שכתבתי לעיל [סק"ז] דכל שלא נתחייב בשיטוח וניעור משום מצוה וגזירת רחמנא לא שייך פרוטה דרב יוסף, ליתא לכל דבריו [...].

Programme du jeudi

*L'étude aujourd'hui est dédiée pour
la Réfouah chéléma de Chimon ben Juliette*

Etudier l'avis du Imrei Bina. Comment peut-on repousser la preuve du Netivot ?

אמרי בינה דיני אורח חיים סימן יג אות ג

ודע דהא דילפינן דעוסק במצוה פטור מן המצוה הוא לאו דוקא בעוסק במצוה המוטל עליו בחיוב ואסור לו לקבל עליו שכר אלא **אף מצוה דאינה מוטלת עליו** דוקא מ"מ העוסק בה פטור ממצוה אחרת. וכן מבואר מש"ס סוכה **כותבי תפילין ומזוזות** הן ותגריהן כו' פטורים מן התפילין ואף לדעת הב"י דפוסק כירושלמי דדוקא מכל היום פטורין כמבואר (סי' ל"ח) מ"מ לאינך פוסקים דפטורין ממש אם צריך לטרוח אחר אחרת וכמ"ש הרמ"א שם והא א"ז מצוה המוטלת עליו ובכ"ז העוסק בה פטור וכן המשמר המת או החוצב קבר למת אפילו אינו מת המוטל עליו ובכ"ז פטור ממצוה.

ובספר נתיבות המשפט (סי' ע"ב ס"ק י"ט) בגבאי צדקה שנטל משכון אף למאן דס"ל דהמלוה על משכון הוי ש"ש משום פרוט' דר"י הכא אין חיוב ומ"ע על שום אדם להיות גבאי צדקה רק החיוב על בית דין לכופף את ישראל על הצדקה ולמצותן של מקום להעמיד ממונים ע"ז והממונים רשאים לקבל שכר ע"ז ול"ש בזה פרוט' דר"י. והביא ראי' מב"מ (דף נ"ח) בשוכר את הפועל לשמור את הפרה דאם א"נ ש"ש לא הוי אלא ש"ח ול"ה ש"ש משום פדר"י וע"כ כיון דאין עליו מ"ע ויכול ליקח שכר ע"ז. **וכבר השגתי עליו** בהגהותי בס' דברי חיים דיני שומרים (סי' י"ט) מדברי **תו' שבעות** (דף מ"ב) ד"ה שו"ח דהוכיחו דלאו דוקא ש"ח מהא דב"ק בארנקי של צדקה דאפקדיה רב יוסף גבי ההוא גברא פשע בי' אתי גובי' ובעי למפטרי' משום לשמור ולא לחלק לעניים והתם ש"ש הוי לר"י דאית ליה דשומר אבידה כש"ש משום דל"ב למיתיב ריפתא לענייא הרי מבואר דאף גבאי צדקה הוי ש"ש מטעם פדר"י. **ומהך דלשמור את הפרה אינו ראייה** דהוי היזק שאינו ניכר ורק אם מחייב את עצמו ומתמצ' לשמור משום היזק שאינו ניכר אז חייב א"כ לא נעש' ש"ש בע"כ אף דמרויח פדר"י מ"מ לא מתחייב לשמור מהיזק שאינו ניכר עד דמחייב א"ע לשלם ולשמור עכ"פ הברור דבכל אנפי עוסק במצוה פטור מן המצוה. וראיתי בספר נחלת יעקב מבעל הנתיבות פ' ראה דהקש' הא בצדקה יש תרי לאוין לא תאמץ ולא תקפוץ והעוסק במצוה אינו דוחה לל"ת

ועי"ש. ולא קשה להמבואר ברמב"ן וריטב"א קידושין (דף ל"ג) בהא דאצטרך קרא לחייב נשים באבידה ומעקה ושלוח הקן הא אית בכולם ל"ת ונשים חייבות בל"ת וכתבו דהנך אין העיקר אלא העשה שבהם ולא אתי ל"ת אלא לקיומה דעשה עי"ש. וה"נ בצדקה אף על גב דכתיב הל"ת קודם לעשה דפתוח תפתח את ידך לו מ"מ העיקר הוא תועלת העשה ואם עוסק במצוה דפטור ממצות פתוח תפתח ממילא ליכא לאו דלא תאמץ ולא תקפוץ. ובלאו הכי י"ל דהלאו לא קאי רק אם צריך לדי מחסורו אשר יחסר לו ואינו מתבזה לחזור על הפתחים ליקח מכל א' דבר מועט רק מעשיר הצריך למלאות מחסורו בזה יש לאו דלא תאמץ ולא תקפוץ אבל עני המחזיר על הפתחים זה א"צ לתת מתנה מרובה כמבואר ש"ך יו"ד (סי' ר"נ סק"ד) אפשר בזה ליכא לאו דלא תקפוץ כיון דאם לא יקבל מזה יסבב אצל אחרים ומש"ה קאמר בש"ס פרוט' דר"י דמצדק' כזאת פטור דליכא גביה לאוין. אבל באנפי די ש לאוין דאין לו לפנות אצל אחרים באמת חייב בו ולא מפטר מטעם עוסק במצוה וצ"ע:

Biographies:

Netivot Hamichpat Rabbi Yaakov Lorberbaum, communément connu sous le nom de Rav Milissa (de sa ville) est né environ en 1770 en Galice et y meurt en 1832. Il est l'arrière-petit-fils du Chacham Tzvi, Rav Tsvi Ashkenazi. Il est nommé Rav de plusieurs Kéhilot et était Av Beit Din à Kalush. En 1809, il prend le poste de Rav de Lissa et ouvre une Yeshiva dans laquelle des centaines d'érudits sont venus étudier, et formera plusieurs Guedolei Hador. Il était lui-même considéré comme un des Grands de la génération et de nombreux Rabbanim se tournaient vers lui pour leurs questions. Il était largement respecté en tant que posek et est l'une des trois autorités sur lesquelles le Rav Shlomo Ganzfried a fondé ses décisions dans le Kitsour Choulh'an Aroukh. De même, le H'ochmat Adam, du Rav Avraham Danzig, a été écrit en consultation avec lui. On rapporte que son statut était tel, qu'une fois Rabbi Akiva Eiger s'est évanoui lorsqu'il a été honoré d'une Aliyah à la place du Rav Yaakov...

Le Rav a écrit des ouvrages d'une très grande importance comme (liste non exhaustive) le H'evat Daat (commentaire du Choulh'an Aroukh sur Yorei Dé'a), le Mekor H'aïm (sur Orah' H'aim), le Torat Guittin, le Beit Yaakov (sur Ketoubot), le Derekh Hah'aïm (Dinim sur Orah' Haïm fréquemment cité), et le Netivot Hamishpat, commentaire sur le Choulh'an Aroukh dans H'ochen Mishpat, dans lequel il est souvent en discussion avec son contemporain le Ktsot Hah'ochen.

Liste des 71 Souguiot étudiées sur Matmidim

Souguiot de Brah'ot			Sougiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah	14. Brah'a sur un interdit	33 -34. Birkat Hagomel	Hanouka
2. Choméa Kéoné	15. Anigrone	38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit	8. Emplacement de la Hanoukia
3. Arévout	17. Birkat Haguefen	39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli	44. Ner Ich oubeto
4. Kavana dans le Chema	18. Natei Inchei	40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot	45. Ner Ich oubeto (2)
5. Position pour le Chema	19. Birkat Haréah'	41. Hatov Véhamétiv sur le vin	Pourim
6. Méah Brah'ot	22. Les jus	42. Cheva Brah'ot (1)	16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim
7. Amen Yetoma	23. Trima	43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot	Pessah
9. Les quantités pour les Brah'ot	24. Pat Kisnin (1)	46. Birkat Halevanah	20. Biour H'amets
10. Les Brah'ot de consommation	25. Pat Kisnin (2)	47-49. H'azarat Hachats'	58. Bedika des miettes
11. Brah'a Chééina Tsrih'a	26. Les Apéritifs		Sefirat Haomer
12. Ikar Vétafel	27-31 Zimoun		21. Un seul grand compte
13. Mééin Chaloch	32. Tefilat Haderekh		Roch Hachana
			35. Les trois Livres
Souguiot générales			Soukot
37. Bal Tossif	54. Mitsvot lav lihanot nitanou	57. Zerizim makdimim lemitsvot	36. Mitstaer
50. Tokh Kédé Dibour	55-56. Mitsvat Assei	71. 72. Haossek Bamitsva	
51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera	Chehazman grama	Patour Minhamitsva	
53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o			
Chabbat – Melekhet Mah'chevet			
59. 60. 61. Mit'assek	65. 66. 67. 68. Psik Réchek	69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	
62. 63. 64. Davar Chééno			
Mitkaven			

Bon Limoud sur Matmidim